

El mur de la separació

El 2002 Israel va començar a construir un mur que s'estén per Cisjordània i envolta la ciutat de Jerusalem amb l'objectiu d'impedir l'accés de terroristes suïcides al seu territori. Malgrat que l'ONU i el Tribunal Internacional de Justícia l'han declarat ilegal, el mur continua separant famílies, pobles i ciutats palestins. Un altre mur de la vergonya?

L'Orient Mitjà: el polvorí del món

Un escenari conflictiu

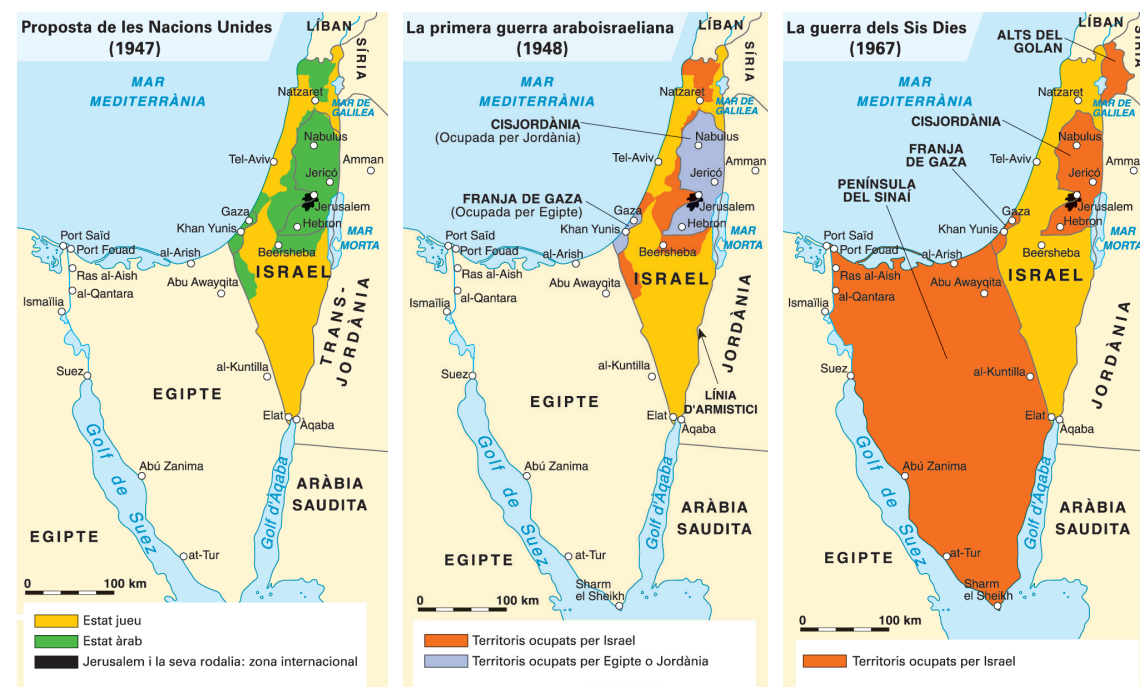
Allunyat el fantasma d'una guerra nuclear, un dels problemes principals amb què es va trobar el "nou ordre mundial" va ser la situació de l'Orient Mitjà.

Alguns dels conflictes ja venien de lluny, com el d'Israel i Palestina, d'altres es van gestar en la fase final de la guerra freda, com va passar a l'Iran i l'Afganistan, i d'altres van esclatar de nou, com les guerres a l'Iraq i a Síria. I s'hi va afegir l'auge de l'islamisme radical i del gihadisme, que va assolir una de les màximes fites amb els atemptats de l'onze de setembre del 2001 als Estats Units.

Israel i el món àrab

L'oposició a l'Estat d'Israel —nascut el 1948 sota els auspicis de l'ONU— per part dels països àrabs del voltant s'ha saldat amb quatre guerres, favorables als israelians.

- La **guerra de 1948-49** va acabar amb la pèrdua dels territoris que l'ONU havia destinat a la població àrab. Una part d'aquests territoris la va ocupar Israel i la resta va ser ocupada per Egipte i Jordània. Milers de palestins es van veure desplaçats i sense pàtria.
- En la **crisi de Suez** (1956), Israel va ocupar la península del Sinaí, que va abandonar un cop resolta la crisi.
- L'any 1967 Israel va intervenir en la **guerra dels Sis Dies**. A Jordània va ocupar Cisjordània i Jerusalem est; a Síria, l'altiplà del Golan, i a Egipte, la franja de Gaza i el Sinaí. Una nova onada de palestins buscava refugi a les terres dels voltants, mentre els israelians creaven assentaments jueus als territoris ocupats.
- La **guerra del Yom Kippur** (1973) va ser la darrera en què Israel s'ha enfrontat amb països àrabs. La guerra va deixar el mapa tal com havia començat.

Evolució del conflicte araboisraelià

La lluita dels palestins

Els palestins sovint s'han considerat traïts pels seus veïns àrabs. És per això que van començar a buscar altres maneres de lluitar per aconseguir un estat.

Un personatge important en la lluita palestina va ser **Yasser Arafat** (1929-2004). Màxim dirigent de l'**Organització per a l'Alliberament de Palestina** (OAP), va recórrer a les accions terroristes per fer sentir la veu del seu poble. Va sobreviure a nombrosos atemptats i a la invasió, per part d'Israel, del territori del Líban, on l'OAP tenia el quarter general. Va promoure la insurrecció dels habitants palestins dels territoris ocupats —la **intifada**.

Arafat va evolucionar cap a posicions moderades, mentre part del moviment palestí va optar per solucions més extremistes. Això va fer que l'opinió pública internacional el considerés l'interlocutor vàlid dels palestins.

Passos per a la pau

Amb la nova situació creada després de la caiguda del mur, els Estats Units i els organismes internacionals van pressionar israelians i palestins perquè negociessin.

L'any 1993, en els **acords d'Oslo**, es va aconseguir l'impossible: els palestins van reconèixer l'Estat d'Israel i l'Estat d'Israel va reconèixer el dret d'autogovern dels palestins.

3 Què té d'històrica aquesta fotografia?

Yitzhak Rabin —primer ministre d'Israel—, Bill Clinton —president dels Estats Units— i Yasser Arafat en els acords d'Oslo (1993)

LES INTIFADES

La paraula àrab **intifada** vol dir "aixecar el cap" o "alçament" i es va popularitzar a partir de la revolta espontània que hi va haver als territoris ocupats l'any 1987, després de la mort d'un grup d'obrers palestins a mans de l'exèrcit israelià. També coneguda com "la revolta de les pedres", va sorprendre l'opinió pública internacional per les imatges de nens palestins enfrontant-se amb els soldats i la resposta desmesurada d'aquests.

Un camí difícil

El lema dels acords d'Oslo —"Pau a canvi de territoris"— encara és lluny de ser una realitat.

Els acords van permetre la creació de l'**Autoritat Nacional Palestina**, un govern autònom palestí amb un poder molt limitat sobre la **Franja de Gaza** i **Cisjordània**.

L'any 2005 Israel es va retirar de la Franja de Gaza, que va passar a ser controlada per **Hamas**, la facció més extrema del moviment palestí. Des de Gaza han sovintejat els atacs al territori d'Israel, i la resposta per part de l'estat hebreu ha estat aclaparadora. Des d'aleshores, Gaza és un dels focus més desestabilitzadors de la regió.

A Cisjordània, han dominat els moderats d'**Al-Fatah**, però la política israeliana d'establir-hi assentaments jueus i de desnonar la població palestina ha trasbalsat contínuament la zona. La construcció d'un mur per part d'Israel amb la finalitat de controlar els desplaçaments dels palestins i evitar atemptats terroristes ha agreujat encara més la situació.

Avui les posicions radicals guanyen cada cop més adeptes tant entre jueus com entre palestins.

Conseqüències d'un atac aeri de l'exèrcit israelià a la Franja de Gaza

4 La península del Sinaí continua en possessió d'Israel actualment? Per què creus que es considera un punt estratègic?